

-Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 08/03/2024

*****

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 59

Trong bài học hôm qua, Hòa Thượng nói: **“Ta không có trí tuệ của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền thì ta mượn nhờ trí tuệ của các Ngài”**. “Mượn nhờ trí tuệ của các Ngài” chính là chúng ta “*Y giáo phụng hành*”, chúng ta tuyệt đối nghe lời dạy và làm theo. Hòa Thượng nói, người chân thật muốn có thành tựu thì nhất định phải “*y giáo phụng hành*”. Người phát tâm hoằng dương Phật pháp, hoằng dương chuẩn mực Thánh Hiền thì nhất định phải khổ học. Chúng ta học tập một cách nghiêm túc thì chúng ta sẽ dần dần thể hội được những điều Thánh Hiền, Phật Bồ Tát đã dạy. Người xưa nói: **“Sách đọc ngàn lần, nghĩa kia tự hiểu”**. Chúng ta đọc nhiều lần thì tự nhiên chúng ta sẽ hiểu, chúng ta sẽ thể hội được bằng tự tánh ý nghĩa mà Kinh sách muốn nói. Nếu chúng ta chỉ đọc một, hai lần thì chúng ta có thể sẽ hiểu sai.

Hòa Thượng nói: **“Một ngum nước, một bữa ăn đều do tiền định”**. **Đây là chính chúng ta định cho mình. Phật Bồ Tát, vua Diêm La cũng không có năng lực định cho chúng ta**”. Quý Thần, Thánh Thần cũng không thể định được cho chúng ta. Có người trong một đạo tràng niệm Phật nói với tôi, đạo tràng của họ tu hành một thời gian thì có người tự xưng là Thần Hộ pháp nhập lên, người này khen mọi người tu hành tốt và vẽ bùa hộ mệnh gia trì cho mọi người, người trong đạo tràng xếp hàng để được vẽ. Phật Bồ Tát nhìn thấy cảnh này sẽ rất đau lòng vì những người tin vào sự ban phước của một thể lực nào đó thì chắc chắn sẽ đi vào ác đạo. Phật cũng không có năng lực ban phước, giúp chúng ta thoát khỏi sinh tử, chúng ta nghe lời làm theo các Ngài thì chúng ta sẽ có kết quả tốt.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta hy vọng đời sống hạnh phúc, an vui hay giải thoát khỏi phiền não, ra khỏi sự trói buộc của luân hồi thì chúng ta phải cẩn thận trông nhân thiện, tận lực tránh tạo ác nghiệp. Chúng ta không những không được có ác hạnh mà ngay đến ác niệm, chúng ta cũng không nên có”**. Hằng ngày, chúng ta phải quán sát khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chính mình. Người thế gian thường chỉ mong cầu hạnh phúc cho riêng mình, chúng ta phải hòa lẫn hạnh phúc của mình, gia đình mình với hạnh phúc của mọi người. Chúng sanh nhiều vô lượng vô biên nhưng chúng ta có cơ hội tiếp xúc với ai thì chúng ta chân thành chia sẻ với họ.

Hôm trước, có những người tu hành lâu năm đến thăm tôi, họ là những người chỉ tu hành trên hình tướng, họ muốn mời tôi đến nơi ở của họ để ăn rau sạch, khi họ ra vườn nhà tôi họ cảm thấy rất bất ngờ, tôi hứa sẽ giúp họ xây dựng một vườn rau sạch.

Tôi hướng dẫn họ cách tu hành trong thời hiện đại, hiện nay, chúng ta phải hiện đại hóa, bản thổ hóa, không khô cứng trong một hình thái nào. Trên Kinh, Phật cũng không yêu cầu chúng ta tu hành theo hình thái nhất định nào, chúng ta đến nơi nào thì chúng ta tùy theo phong tục tập quán ở nơi đó. Chúng ta sống ở thế gian, chúng ta lo cho gia đình của mình cũng giống như lo cho tất cả chúng sanh, đây không phải là tình chấp. Trước đây, có một người thường ra ngoài để phục vụ mọi người, người vợ của anh đến than phiền với tôi: “*Chồng con tới ngày ra ngoài phục vụ chúng sanh, vợ con ở nhà không phải là chúng sanh hay sao!*”.

Chúng ta thường tình chấp rất nặng, chúng ta coi việc gia đình là trên hết, khi có thời gian rảnh thì chúng ta mới lo việc chúng sanh. Đây chính là nguyên nhân đã trói buộc chúng ta từ vô lượng kiếp. Đời này, nếu chúng ta không xem nhẹ tình cảm riêng tư, hòa tình cảm riêng tư với thế giới đại đồng thì chúng ta sẽ tiếp tục đọa lạc. Hạnh phúc, sự an vui của chúng ta cũng là hạnh phúc, sự an vui của những người có duyên với chúng ta. Chúng ta có duyên may tiếp cận họ thì chúng ta sẽ chia sẻ với họ, cách học tập, cách sống của chúng ta. Hầu hết chúng ta đều sợ khổ, sợ khó, sợ nhiều động nên chúng ta không làm.

Ngày trước, Thích Ca Mâu Ni Phật bị lục quần tỳ kheo phá hoại, Đề Bà Đạt Đa lẩn đá hăm hại. Một lần khi Phật đang giảng pháp thì có một người phụ nữ độn bụng, đóng giả là có mang vào mắng, lăng mạ Phật, Ngài chỉ im lặng. Trong cuộc đời hoằng

hóa, Phật gặp rất nhiều chướng ngại, gian truân nếu Phật cũng sợ khó, sợ khổ thì khi Ngài đã minh tâm kiến tánh, chứng vô thượng chánh đẳng chánh giác, Ngài sẽ an định trong thiền định, Ngài sẽ không phải trải qua 49 năm đi khắp nơi để giáo hóa chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “***Suốt 49 năm, Thích Ca Mâu Ni Phật đi khắp nơi giảng dạy cho chúng sanh nghe, Phật nói ra là để Ngài A-nan ghi chép lại thành Kinh điển cho chúng sanh đời sau***”. Đây là sự dụng tâm của Phật. Có Kinh giải thích vì sao khi Phật 80 tuổi, Ngài đã nhập Niết Bàn, đáng lẽ Ngài 100 tuổi mới vào Niết Bàn nhưng Ngài vào Niết Bàn sớm hơn 20 năm để dành phước đó cho chúng sanh học Phật đời sau. Phật dành phước trong vận mạng của mình cho những người học Phật đời sau, chúng ta học Phật thì chúng ta đã được hưởng phước của Phật. Chúng ta ích kỷ, chúng ta tìm chốn an ổn thì chúng sanh đời sau không có gì để nương tựa.

Sắp tới, chúng ta tổ chức Đại lễ tri ân Cha Mẹ, người của chúng ta tự nỗ lực làm, không thuê ca sĩ, diễn viên bên ngoài. Chúng ta phải phục vụ chúng sanh với tâm chí công vô tư, hy sinh phụng hiến. Chúng ta tận tâm tận lực vì người lo nghĩ cũng là chúng ta đang vì thân bằng quyến thuộc, vì chính chúng ta. Đây là chính chúng ta định đặt cho vận mệnh của chính mình.

Hằng ngày, khi chúng ta khởi tâm động niệm, hành động tạo tác chính là chúng ta đang định đặt cho vận mệnh của mình. Chúng ta bỏ công sức mà chúng ta không nhận thù lao bằng vật chất thì chúng ta sẽ nhận bằng phước báu, nhân quả không sót lọt một mảy bụi nào. Những người ngồi thọ hưởng, chiếm hữu sự nỗ lực của người khác thì họ phải trả bằng phước báu trong sinh mệnh của họ. Nhiều người đi chiếm của người khác để mình và gia đình thọ hưởng mà không biết rằng đó chính là họ đang mang đến tai họa. Phước trong mạng có thì chúng ta nhất định có. Chúng ta không có phước trong mạng thì dù hiện tại chúng ta có thì những thứ này rồi cũng sẽ mất. Gần đây, báo chí đăng tin, nhiều người chiếm của người khác từ nhiều năm trước nhưng hiện tại, họ vẫn phải chống gậy đi hầu tòa. Đây là “*Lưới trời lồng lộng không sót một mảy trần*”.

Hòa Thượng nói: “***Tất cả tai nạn của chúng ta là do phiền não chiêu cảm đến. Không có nhân của phiền não thì nhất định không có quả của tai nạn***”. Chúng ta muốn tiêu trừ tai nạn thì chúng ta phải đoạn dứt phiền não, chúng ta muốn đoạn phiền não thì chúng ta phải xa lìa tập khí. Hằng ngày, chúng ta vẫn đang sống trong “*danh vọng lợi dưỡng*”, ảo danh ảo vọng. Khi chúng ta được khen thì mũi chúng ta như trái táo, chúng ta bị chê thì mặt chúng ta như trái táo tàu. Chúng ta muốn không có tai nạn thì chúng ta không có nhân của phiền não, không có nhân thì nhất định sẽ không có quả.

Trong “***Kinh Kim Cang***” nói: “***Nhất thiết pháp đắc thành u nhân***”. “*Nhân*” không chỉ là chịu đựng, chịu khó mà còn là hàm chứa và bao dung. Chúng ta “*dung*” được những thứ mà người khác không thể “*dung*”, “*chứa*” được những thứ mà người khác không thể “*chứa*”, làm được những việc làm mà người khác không thể làm được. Chúng ta muốn làm được việc thì chúng ta phải cần cầu học tập, nỗ lực hết sức mình. Tôi chỉ cần quan sát qua Camera thì tôi có thể biết vườn rau nào phát triển tốt, mẻ đậu nào ngon.

Trong Phật pháp hay thế gian pháp, chúng ta muốn thành tựu thì chúng ta phải nhẫn. Chúng ta muốn học thành công một môn học thì chúng ta phải khổ học, kiên trì luyện tập. Thân của chúng ta giống như một cỗ máy, chúng ta phải biết vận hành thân một cách hợp lý, đều đặn. Ngày trước, Hòa Thượng Tịnh Không rất cẩn trọng trong ăn uống, Ngài ăn rau sống, cháo, Ngài chỉ uống nước lọc, không uống nước có màu. Thân là công cụ để chúng ta phục vụ chúng sanh nên chúng ta phải hết sức cẩn trọng.

Chúng ta sống thêm một ngày thì chúng ta có thêm một ngày để yêu thương, để hy sinh phụng hiến. Hòa Thượng từng nói: “*Lúc trẻ, tôi không biết bảo dưỡng tốt cơ thể nên hiện tại, thân thể có rất nhiều thứ không như ý!*”. Khi tôi còn trẻ, tôi cũng không biết bảo dưỡng cơ thể, tôi tàn phá cơ thể một cách vô tâm nên nội tạng đã bị thương tổn. Hiện tại, tôi muốn bảo dưỡng thì cũng chỉ là tạm cứu vãn, cơ thể tôi không thể hoàn toàn khỏe mạnh được. Chúng ta còn trẻ, chúng ta phải chú trọng bảo dưỡng cơ thể, giữ linh tánh của chúng ta thuần khiết. Chúng ta chỉ ăn những thứ tốt cho cơ thể, không cần ăn cao lương mỹ vị. Trước đây, tôi thích uống những sữa nhiều đạm, khi chân tôi bị

đau, tôi mới biết cơ thể mình bị dư đạm. Tôi điều chỉnh chế độ ăn uống, chuyển sang ăn nhiều rau củ thì cơ thể tôi lại trở nên bình thường.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta tham thố Phật pháp, tương lai chúng ta sanh vào ba đường thiện thì chúng ta vẫn là không thể ra khỏi tam giới. Phật dạy chúng ta phải đoạn tâm tham, không phải là đối đối tượng tham. Trên “Kinh Kim Cang” Phật nói: “Pháp còn nên xả hướng hô phi pháp**”. Người xưa muốn qua sông phải dùng bè, khi chúng ta qua sông chúng ta không cần phải vác theo bè. Chúng ta tổ chức những buổi lễ tri ân Cha Mẹ, vợ chồng, khi chúng ta làm xong thì chúng ta đã quên, chúng ta không dính mắc vào “cái ta”.

Thích Ca Mâu Ni Phật dạy chúng ta: “**Cần tu Giới – Định – Tuệ. Diệt trừ Tham – Sân – Si**”. Chúng ta phải diệt trừ Tham – Sân – Si chứ không đối đối tượng tham. Chúng ta thường chỉ đối đối tượng tham, chúng ta không tham tiền, tham danh nhưng hiện tại, khi chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh thì chúng ta tham việc, chúng ta làm quá sức nên chúng ta phiền não. Chúng ta không được có tâm tham cầu, chúng ta chỉ cần tận tâm tận lực làm việc là được.

Có những việc tôi thấy rất đơn giản nhưng mọi người thấy rất phức tạp. Khi chúng ta tổ chức lớp “*Kỹ năng sống*” chỉ cần có 3 người làm là được, một người đứng lớp, một người quan sát vòng ngoài, một người nấu bếp. Một mình tôi có thể nấu cho 100 người ăn. Một học sinh đăng ký đến học thì chúng ta dạy một người, một trăm học sinh đăng ký thì chúng ta dạy một trăm người, nếu người nào đến mà có đăng ký thì chúng ta nấu cơm, nếu không đăng ký mà đến thì chúng ta nấu mì tôm. Chúng ta sợ rằng, chúng ta không nấu đủ cơm thì sẽ mất mặt vậy thì chúng ta đã cảm tình dụng sự. Chúng ta dùng tâm tham cầu, phan duyên thì chúng ta nhất định sẽ phiền não, sẽ có chướng ngại. Nơi nào đủ điều kiện thì chúng ta làm, nơi nào chưa đủ điều kiện thì chúng ta chờ hoặc chúng ta nghỉ.

“*Pháp*” là sự chuẩn mực, những điều tốt đẹp cho chúng sanh mà chúng ta còn phải xả vậy thì những thứ không phải là pháp, những thứ không chuẩn mực, không lợi ích chúng sanh, không giúp chúng ta vượt thoát sinh tử thì chúng ta không chấp trước, vướng bận. Hằng ngày, chúng ta vẫn “*tham thố*” mà chúng ta không nhận ra. Chúng ta thường tham thố Phật pháp, tham thố “*danh vọng lợi dưỡng*”. Ví dụ, chúng ta trồng một luống đậu, một vườn rau, chúng ta muốn chúng phát triển xanh tốt, nhiều quả để mọi người nhìn thấy thì chúng ta đã có tâm tham cầu. Chúng ta chỉ cần làm hết sức mình là được. Hay ví dụ, ngày 29 tới, chúng ta hứa sẽ gửi rau về Tổ Đình Phước Hậu để giỗ Hòa Thượng Khánh Anh nhưng vườn rau ở Sóc Trăng bị sâu rầy xâm nhập nên vườn rau phải nghỉ. Việc này ngoài sức của chúng ta, Phật Bồ Tát biết, Quỷ Thần biết, Tổ Sư Đại Đức biết, chúng ta không cần sợ rằng chúng ta sẽ mất mặt!

Tôi không tiếp nhận lời khen và cũng không đứng lại để mọi người chê vì tâm tôi cũng “*mong manh dễ vỡ*”. Khi sự kiện tổ chức xong, tôi nhanh chóng di chuyển, tránh

những lời khen chê. Mọi người gửi thư điện tử tán tụng thì tôi đều không đọc. Một lần, khi tôi đi giảng, khi MC nói những lời có cánh thì tôi nhắc người học trò, họ sắp đưa tôi lên “đọt dừa”, về nhà làm phim phải cắt bỏ những đoạn này. Một lần khi tôi đi giảng ở Vĩnh Long, có một số người quỳ xuống nói những lời tán tụng nhưng tôi bảo họ đứng dậy và nói, họ chỉ cần thật làm là được, không cần nói những lời sáo rỗng. Chúng ta khen tặng người một cách không thật thì đó là chúng ta đang “*tham thố*”. Chúng ta khen bằng tâm chân thành thì chúng ta sẽ không nói bằng những lời hoa mỹ mà chúng ta ngưỡng mộ đức hạnh, học tập, làm theo người đó,

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta tưởng rằng việc tốt của thế gian thì chúng ta không nên làm, việc tốt của Phật pháp thì chúng ta nên làm nhưng trước khi làm, chúng ta phải quán sát dụng tâm của mình. Chúng ta làm một cách cưỡng cầu, phan duyên thì chúng ta sẽ có phiền não, chướng ngại***”. Chúng ta làm việc tốt của Phật pháp mà chúng ta dụng tâm háo cầu thì chúng ta cũng đã sai. Ngày trước, Ngài Lý Bình Nam đã viết bốn chữ: “*Hảo nhân, hảo sự*”, nhiều người tưởng rằng điều này nghĩa là người tốt làm việc tốt, nhưng chữ “*hảo*” có hai âm đọc, chữ “*hảo*” còn có thể đọc là “*háo*”, “*Hảo nhân hảo sự*” là người tốt nhiều chuyện. Chúng ta làm một cách cưỡng cầu, phan duyên thì chúng ta trở thành người nhiều chuyện, chúng ta sẽ có phiền não, chướng ngại.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!